

Stop verdozing Brabant – Roosendaal – Campus A58

Roosendaal, 14 februari 2020

Geachte bestuurders,

U zult ongetwijfeld bekend zijn met de toenemende weerstand van de bevolking tegen de zogenaamde verdozing van Nederland, en Brabant in het bijzonder. In buitengebieden, in de natuur, langs dorps/stadsranden worden gigantische distributiecentra uit de grond gestampt, die door hun enorme dimensies in oppervlakte en hoogte, alsmede hun uniforme gesloten verschijningsvorm, de omgeving op een intimiderende wijze domineren.

De geplande Campus A58 is door de specifieke locatie een bijzondere casus:

De gemeente Roosendaal heeft namelijk, ondanks onderbouwde bezwaren van de bevolking op eerdere vergunningsaanvragen, toch vergunning verleend voor een XXL-distributiecentrum op een 50er jaren industrieterrein met verouderde infrastructuur, pal grenzend aan een woonwijk, waardoor er een uniforme stalen muur van ca. 200 meter breed en 15 meter hoog zal verrijzen op enkele tientallen meters van de gevels van bestaande woningen. Waardoor een substantiële toename van vrachtverkeer door een woonwijk wordt toegelaten en omwonenden door geluid van het laden, lossen en af- en aanrijden van vrachtwagens voor hun nachtrust moeten vrezen. En dan hebben we het nog niet gehad over de toename van stikstofoxiden en fijnstof door al het (vracht)verkeer. Kortom omwonenden vrezen terecht voor hun leefomgeving.

De bezwaren van deze getroffen bewoners zijn tot nu toe min of meer laconiek weggewuifd.

De verkeersinfrastructuur van dit industriegebied en de aanpalende woonwijk is absoluut ontoereikend voor de te verwachten substantiële toename van verkeersstromen, die ook dag én nacht zullen doorgaan. U kent allemaal het motto van hedendaagse webshops: "voor 24:00 besteld morgen in huis".

De hierdoor getroffen burgers hebben al sinds jaren klachten neergelegd bij de gemeente over de reeds bestaande verkeersoverlast vanaf het industrieterrein. Zonder adequaat resultaat, en het belooft alleen maar erger te gaan worden.

Roosendaal scoort niet goed op de lijstjes met vervuiling zoals stikstof en fijnstof, e.d., en dat zal er zeker niet beter op gaan worden als dit plan doorgang zou vinden. Zie bijlage.

Tevens ligt het in de lijn der verwachting dat de aard van zo'n distributiecentrum een verdere aanzuiging van arbeidsmigratie tot gevolg zal hebben, hetgeen vervolgens weer invloed zal hebben op huisvesting en bestrijding van overlast, terreinen waarop de gemeente tot nu toe nog geen afdoende antwoord had.

De gemeente en de ontwikkelingsmaatschappij stellen zich op het standpunt dat er nu eenmaal een bestemmingsplan ligt, dat er binnen normen en regelgeving gewoon gebouwd kan worden en dat het goed voor de economie is. Feit is dat het bestemmingsplan direct voor de verkoop van de grond op verzoek van Philips en de ontwikkelingsmaatschappij (de nieuwe grondeigenaar) is aangepast om een dergelijk distributiecentrum mogelijk te maken. Het college van de gemeente Roosendaal heeft daar actief aan meegewerkt. Maar omwonenden, en diverse raadsfracties, voelen zich om de tuin geleid door de manier waarop dit is gegaan.

Daarnaast stellen wij ons op het standpunt dat niet alles wat formeel zou mogen binnen (de uiterste grenzen van) normen en wet- en regelgeving, ook zou moeten plaatsvinden met het oog op maatschappelijk verantwoord besturen en ondernemen. De grenzen van het aanvaardbare zijn wat ons betreft bereikt.

Terwijl het ook nog maar de vraag is of, onder de streep en op den duur, de economische opbrengst van dit soort industrie voor de betrokken gemeenten, hun inwoners en de omringende natuur positief zal blijken. In de landelijke en regionale politiek en in de media wakkert de discussie flink aan of dit soort mega distributiecentra wel een nuttige bijdrage leveren aan onze economie en welzijn. Het College van Rijksadviseurs vindt van niet

Roosendaal als relatief kleine gemeente heeft op dit moment al verschillende enorme distributiecentra c.q. logistieke centra aan een andere zijde van de stad. Imponerend en intimiderend. Daarnaast vinden er op meerdere plaatsen in de gemeente bouwwerkzaamheden plaats voor grote distributiecentra zoals:

- De uitbreiding Primark met 30.000m² naar totaal 86.000m²

- 32.000m² aan de Oude Roosendaalse Baan op Borgwerf II
- Op het voormalige milieustraatsterrein en aangrenzende percelen op Borgwerf II het terrein van ca. 60.000m² is al verkocht aan een bedrijf dat er een groot logistiek centrum wil gaan bouwen
- DC Braak 1, bedrijventerrein Borchwerf (28.600m²)
- Majoppeveld zuid op het voormalige terrein van de Vero (43.000m²)
- Daarnaast komt het DC van De Rooy (45.000m²) binnenkort vrij.

Nog zo'n 'modern - megalithisch' gebouw op deze specifieke plek, solitair in/naast een woonwijk aan de zijde van de A58, zal het aanzicht op die invalsroute naar de stad ongetwijfeld in negatieve zin gaan domineren.

Let wel, Industrierrein Borchwerf (I en II) is wel ingericht op de verkeerstromen voor dit soort bedrijven en liggen ook verwijderd van woonwijken, maar om nu het grootste gebouw van Brabant, een mega DC pal naast een woonwijk op een 70-jarig industrierrein dat absoluut niet geschikt is voor deze verkeerstromen te plaatsen, terwijl er eigenlijk woningen i.p.v DC's gebouwd dienen te worden is wat ons betreft een brug te ver.

Bij de diverse gemeenten, de vergunningverleners, krijgt men als bezwaarmakers nauwelijks tot geen gehoor. Formeel krijgt men soms weliswaar 'inspraak', terwijl er vervolgens niet of nauwelijks iets mee wordt gedaan.

Het blijft een ongelijkwaardige strijd van instituties en grootkapitaal met hun juristen en expertiserapporten (wie betaalt bepaalt?) tegen de meestal niet-kapitaalkrachtige en niet juridisch onderlegde burger, die moet vrezen voor zijn leefomgeving.

Bij elke volgende instantie waar men als betrokkene een beroep op wil doen, stuit men op een muur die de bal verder kaatst naar weer een andere muur. Voor de burger vooralsnog ondoordringbaar.

Terwijl de stalen muren rondom ons in razend tempo blijven verschijnen.

Zoals de Nationale Ombudsman in een interview al zei: het woord burger is verdwenen bij onze overheden.

Ons inziens is het dus langzamerhand de allerhoogste tijd dat de Provincie (samen met de Rijksadviseurs?) hierop de regie pakt. En daarom sluiten wij aan bij het initiatief om samen met de andere bewonersgroepen een oproep te doen aan onze Provinciebestuurders. Het kan niet zo zijn dat (het welzijn en het woongenot van) de burger en de natuur volkomen ondergeschikt blijft aan de visie van ontwikkelingsmaatschappijen om van Brabant één grote logistieke hotspot te maken ten koste van de leefbaarheid. De belangen van de burger en het behoud van zoveel mogelijk natuur moet voorop staan en blijven staan.

Wij vertrouwen erop, dat u ons binnen afzienbare tijd een welwillende reactie kunt doen toekomen, daar wij voor 1 maart a.s. onze bezwaarschriften op onze specifieke casus moeten indienen.

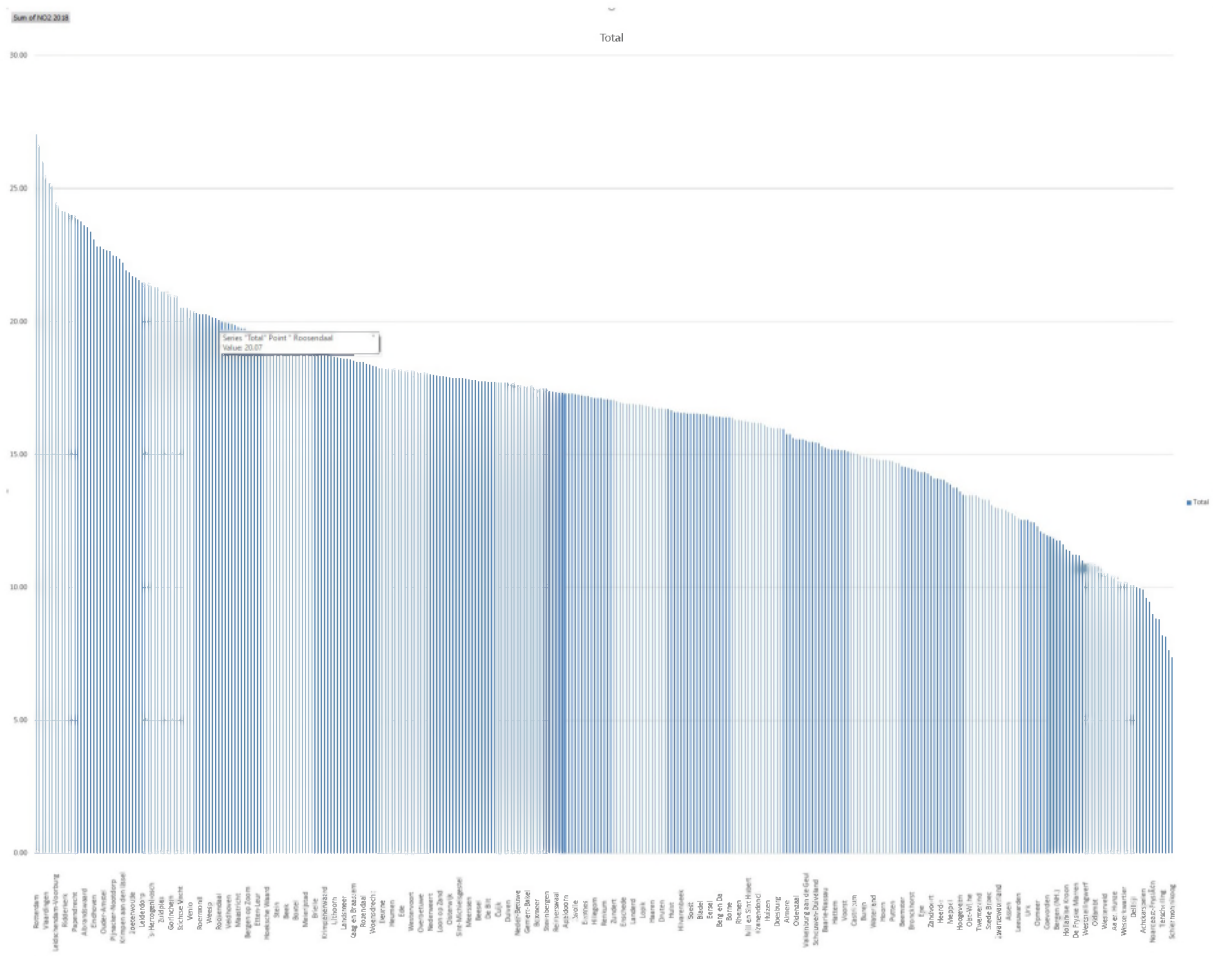
Bij voorbaat dank voor de te nemen moeite,

Met vriendelijke groet,

Bewonerscomité CA58.nl
Roosendaal

Bijlage percentage stikstofdioxide per gemeente (Bron RIVM)

Roosendaal heeft in 2018 de twijfelachtige eer om op plaats 58 van de 355 gemeenten te staan qua concentratie stikstofdioxide:

En het wordt in de vergelijking met andere gemeenten alleen maar slechter. Roosendaal stijgt met stip in de RIVM-rapportage naar plaats 39 in 2030! Dit terwijl het aantal inwoners gelijk blijft en de rest van Nederland qua inwoners groeit. Dit wil zeggen dat Roosendaal dan in de top 11% van gemeenten zit met de hoogste stikstofdioxide concentratie!